

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 3T/99/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713011307
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Rošak
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5713011307.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu v Martine JUDr. Marián Rošak na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.02.2015 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 285 písm. f/ Tr. por. súd

oslobodzuje

obžalovaného

K. D., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom C., adresa na doručovanie písomností: D., Š. XX, u priateľky J. K.

spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Martin, sp. zn. 1Pv 563/12 z 2.7.2013, na tunajší súd doručenú 3.7.2013, ktorou sa mal dopustiť prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr.zák., pričom súd konanie obžalovaného posúdil prísnejšie, a to ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm.c/ Tr.zák. a to na tom skutkovom základe, že

ako otec K. D., nar. XX.XX.XXXX, ku ktorej má vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu zo Zákona o rodine a určenú rozsudkom OS Martin č.k. 19C 80/04, vykonateľným 21.07.2004, prispievať na výživu dieťaťa sumou 1000,- Sk mesačne k rukám matky E. D., vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred, rozsudkom Okresného súdu v Martine pod č.k.12P/32/2007, vykonateľným 21.01.2008, prispievať na výživu dcéry K. mesačne zvýšeným výživným v sume 2000,- Sk od 01.10.2007 vždy do každého 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky E. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., B.. X. Č.. D., rozsudkom OS Martin č.k. 20P/143/2012, vykonateľným 21.01.2013, prispievať na výživu dieťaťa zvýšeným výživným v sume 150 € mesačne od 01.05.2012 vždy do každého 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky E. D., obvinený si túto povinnosť neplní tak, ako mu bolo súdom určené, nie je evidovaný ako nezamestnaný, od 07.09.2011 pracoval v spoločnosti BA-VA SPED s.r.o. so sídlom v Banskej Bystrici na základe pracovnej zmluvy, pričom pracovný pomer bol s ním ukončený na jeho žiadosť k 30.04.2012, následne pracoval na dohodu o vykonaní práce v tejto spoločnosti od 05.10.2012 do 20.10.2012, vyživovaciu povinnosť nenahlásil, v súčasnej dobe pracuje v spoločnosti Mytrans, Košice, na ul. Berlínskej, nezaevidoval sa ako poberateľ dávky a príspevkov v hmotnej núdzi, je vlastníkom ornej pôdy, viacerých trvalých trávnatých porastov, lesných pozemkov, zastavaných plôch a nádvorí v katastrálnom území N. R. C., obec N., okres K., na LV XXXX, XXXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a v katastrálnom území T. Š., obec T. Š., okres K. na LV č. XXXX a XXX, takto svojim konaním dlhuje na výživnom k rukám matky E. D.:

za obdobie od mesiaca máj 2012 do 9.2.2015 sumu najmenej 1.291,04 €, a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Martin, sp. zn. 3T/48/2013 z 26.4.2013, právoplatným 10.6.2013, právoplatne odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr.zák. a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky.

lebo

trestnosť činu zanikla.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Martine pod sp. zn. 1 Pv 563/2012 podala dňa 03.07.2013 tunajšiemu súdu obžalobu proti obvinenému K. D., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. ktorého sa mal dopustiť skutkom uvedeným v podanej obžalobe.

Súd na nariadených hlavných pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne poškodenej ako i prečítaním listín nachádzajúcich sa v spise, pričom ustálil skutkový a trestnoprávny stav veci tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Samosudca podaním zo dňa 15.10.2013 upozornil obžalovaného, že jeho konanie bude súd ďalej právne kvalifikovať ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zákona, vzhľadom na právoplatné odsúdenie vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 3T/48/2013. Nakoľko boli splnené všetky zákonné podmienky preto v zmysle ustanovenia § 252 ods. 2 Tr. por. súd vykonal hlavné pojednávanie (vytýčené na deň 09.02.2015) a vo veci rozhodol v neprítomnosti obžalovaného, pričom mal za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri rozhodovaní prihliadol len na skutočnosti, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prebrané a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Súd v zmysle § 2 ods. 10, 11, 12 Tr. por. postupoval tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie, pričom súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Súd pri svojom rozhodovaní rovnakou starostlivosťou objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech.

Obžalovaný K. D. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a po možnosti podať vyhlásenie podľa § 257 Tr. por. vyhlásil, je si vedomý toho, že je vinný, že neplnil vyživovaciu povinnosť, avšak nemal z čoho. Teraz sa zamestnal a snaží sa to splácať po sume 300 €. Vzhľadom na nejednoznačné vyhlásenie obžalovaného, súd vykonal dokazovanie v celom rozsahu. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, že vie akú má vyživovaciu povinnosť, a to vo výške 150 € mesačne na dcéru K.. V tom období pracoval v spoločnosti Mytrans Košice. Zamestnávateľ mu nevyplatil mzdu. Pracoval v zahraničí. Peniaze dostával v hotovosti. Zamestnávateľ mu mal naposledy vyplatiť sumu vo výške 900 €, nakoniec mu vyplatil iba 56 €. Preto hneď, ako si prišiel po výplatu, tak odišiel z toho zamestnania. On sa 13-14.08.2013 zamestnal. Pracuje u zamestnávateľa TOŠO Invest Bratislava, Ul. Hradská č. 5C. Už nie je v skúšobnej dobe. Keď sa hneď zamestnal, tak dňa 17.08.2013 uhradil sumu 70 €, dňa 28.09.2013 sumu 100 €, dňa 26.10.2013 sumu 170€ a dňa 26.11.2013 sumu 300 €. Teraz, keď má vyššiu výplatu, tak dokáže platiť nielen to bežné výživné, ale aj zameškané výživné. Kludne môže uhrádzať sumu 300 €. Keď bol v skúšobnej dobe, mal nižšiu výplatu. V tej firme TOŠO Invest pracuje ako vodič, strojník, automechanik. Pred firmou Mytrans pracoval vo firme BA-VA SPED, s.r.o. Banská Bystrica a potom pracoval u jedného chlapíka, kde stavali lešenia. Ten mu tiež nezaplatil asi 1.700 €. Teraz mu nedvíha telefóny, nemôže ho nájsť. Dozvedel sa, že je údajne vo Švédsku. O dcéru sa zaujímal či už telefonicky, keď má cestu okolo, tak ju chodievala pozrieť. Dcéra chodí na gymnázium, teraz bude mať stužkovú. Chce ísť na vysokú školu. On má ešte dve vyživovacie povinnosti. Okrem dcéry K. má ešte dve deti. Na jedno spláca 30 € a na druhé sumou 250 €, kde spláca tak bežné výživné, ako aj zameškané výživné. On nepožiadala o zníženie výživného. Teraz má dobrú prácu. Neplnil vyživovaciu povinnosť preto, lebo nedostal zaplatené z predchádzajúcich zamestnaní. On mesačne dostane okolo 900 € a stravné lístky.

Svedkyňa poškodená E. D. na hlavnom pojednávaní (rovnako ako v prípravnom konaní) konanom dňa 02.12.2013 uviedla, že jej bývalý manžel K. D. neplatí výživné na dcéru K. od mája 2012. Ďalej poškodená uviedla, že je pravdou, že obžalovaný zaslal sumu 70 €. Túto sumu zaslal na účet dcéry. Nevie či to má brať ako výživné. Bolo to na obuv. Bola prekvapená, že obžalovaný zaslal dcére peniaze na topánky, predtým sa to nestalo. Jej dcéra mala vtedy meniny, tak si to tak vysvetľovala. Potom

obžalovaný zaslal už na jej bankový účet čiastky, a to v sume 100 €, 170 € a 300 €. Nie je poberateľkou náhradného výživného. Dcéra chodí do posledného ročníka gymnázia. Teraz mala stužkovú. Plánuje, že by ďalej študovala na vysokej škole. Ona by tú sumu 70 € brala ako výživné. Obžalovaný je v telefonickom kontakte s dcérou a často si zavolajú. To neplnenie vyživovacej povinnosti nespôsobilostou, že by dcéra trpela núdzou. Záverom poškodená navrhla, aby súd dal obžalovanému šancu a odročil to pojednávanie a to za účelom doplatenia výživného.

Svedkyňa poškodená E. D. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.02.2015 uviedla, že jej bola uhradená dlžná čiastka na výživnom vo výške 192,- Eur, s tým, že k dnešnému dňu má obžalovaný zaplatené celé dlžné výživné.

Ďalej súd na hlavnom pojednávaní prečítal listiny pripojené do súdneho spisu, a to predovšetkým upozornenie na zmenu právnej kvalifikácie, doklady o čiastočnej úhrade o výživného obžalovaným a odpis z registra trestov. K dokladu o úhrade výživného na čl.198 - 199 spisu - doklad o úhrade sumy 192,- Eur sa poškodená vyjadrila, že má účet v I. I.R.. O tom, že jej bolo uhradené, sa dozvedela z SMS-ky a následne jej aj obžalovaný telefonoval, či obdržala sumu 192,- Eur.

Prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3, písm. c/ Tr. zákona sa dopustí ten, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nebanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného a ak spácha čin, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Podľa § 86 písm. a/ Tr. zákona trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Podľa § 285 písm. f/ Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak trestnosť činu zanikla.

Samosudca po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov dospel k záveru, že obžalovaný sa síce dopustil konania, ktoré sa mu kládlo za vinu v podanej obžalobe prokurátorky (k čomu sa obžalovaný na hlavnom pojednávaní aj priznal), avšak obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť v plnom rozsahu splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu (čo mal súd preukázané jednak listinnými dôkazmi - dokladmi o úhrade výživného ako i vyjadrením samotnej poškodenej) a zároveň poškodená uviedla, že neplnenie vyživovacej povinnosti nespôsobilostou, že by dcéra trpela núdzou, čím s poukazom na ustanovenie § 86 písm. a) Tr. zákona došlo v dôsledku účinnej ľútosti k zániku trestnosti prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. z ktorého bol K. D. obžalovaný, a z tohto dôvodu samosudca obžalovaného podľa § 285 písm. f) Tr. poriadku na hlavnom pojednávaní oslobodil pod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Martin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline v lehote do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a zúčastnená osoba, pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, a toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba. V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor, len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo

jeho obhajca. V písomnom podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať. Osoba, ktorá odvolanie podala môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie prokurátora môže vziať späť i nadriadený prokurátor. Odvolanie má odkladný účinok.